

SZÁNTÓ T. GÁBOR

utas és holdvilág

A-nak

*firenzében később kelnek a madarak
habár e város mindenkinél korábban ébredt
mediterrán – írtam egyszer egy nőről
később rájöttem ez azt jelenti köztes föld
szabadulni akarok tőle*

*egy göndör barna asszony fekszik most mellettem
lehet hogy vele élem le az életem
csak ne haljon meg előttem
vesztettem már eleget e ruletten
elhagytam és hagytak el*

*mióta nem félelemből keresem mások társaságát
mindig is riasztott hogy valaki az utolsó lesz az életemben
a nőkről is a halál jutott az eszembe
(igaz miről nem az jutott eszembe mióta élek?)
kapaszkodtam beléjük mint mentőcsónakba
a végtelen vízben hisz tudtam
soha nem érhetjük el a túlsó partot*

*most sétálni csábít a hajnali madárcsicsergés
letüdőzni e szabad város levegőjét
újjászületés? – ne túlozzunk a pátosz
nem illene hozzá legfeljebb hozzám
szentimentális későn érő típus
de néhány nyugalmas év
ízék illatok s a test bővületében
nem volna ellenemre és nem volna talán hiábavaló
mielőtt jön a hajlott hátú vezeklések kora*

*már majdnem reggel viszik a szemetet
az izgalmas nap után kell s már hat az altató
időt kell nyerni holnap is vár
a lassan csordogáló arno fölött a ponte vecchio*

siena

*a boldogtalanság-konstans követeli jussát
túl sok volt a gondtalanság a derű és a fény
a gótikus sikátorok fölött
a szürkületben összehajlanak a házak
a sötét árnyak között csak az égre látni
zuhan a tér a dóm felé a piazza del campon
idegen korba városba életbe testbe téved az ember
harangok zúgnak fejében bármerre indul
ez nem a tyn templom a moldva sincs sehol
mégis olyan mint egy fegyencgyarmaton
turisták sétálnak vidáman ő határt sértett
szédül szorong benne ki boldogságra tör
a kínzástörténeti múzeum díszlete e város
a középkorban megégetnének bennünket
a huszonegyedik században csupán a mélabú*

utazás

*napra nap más városok más tájak más szobák
bazarvilág mellékutcáiban egy-egy relikvia
ha nem tudod hol jársz, mely korban
mit keresel és mit találhatsz hiába mész
tompaságba süppedsz melyből csak*

*gömbölyödő formák éleszthetnek évődő szavak
fanyar bor íze fűszerboltok trattoriák pikáns illata
bédekkerek lapos iróniája*

*a világot könyvekből ismerhetni meg
míg utazol csak illusztrációkat nézegetsz
isten képeskönyvének lapjait
szabadon járkálsz tovább írod visszabeszélsz
ám akármilyen messze jutsz nem menekülhetsz
sorsod akár gyanús alak sötét sikátor mélyén
vagy sosem látott emlékként mégis felrémlő lépcsőfordulóban
eléd toppanva borostás képével áporodott leheletével rád liheg*

országúti fogadóban ausztriában

*felpúpozott tányérok izgalma a kassza előtt
salátabárok kivagyisága
k-európai agyonzabáltság
a deviza-önemancipáció idején
vagy tán túlélők gyermekéé
netán a fogyókúráztatott kislány
eszi le utóbb visszamenőleg s előre is
amitől egykor megfosztották
csömörig kumulálódó okok
aztán csak az okádás megkönnyebbülése
mintha ki lehetne hányni
történelmet gyerekkort halált*